

ПРАВДИВА СЛУЖБА

ЧАСТИНА 2

ЗМІСТ

ВСТУП

I. САМОПРАВЕДНЕ СЛУЖІННЯ

A. Визначення

1. Служіння, яке здійснюється для того, щоб справити враження на інших та бути задоволеним собою.
2. Самоправедне служіння під враженням від «великих справ».
3. Самоправедне служіння прагне нагородити.
4. Самоправедне служіння бажає бачити результати.
5. Самоправедне служіння бажає, щоб людина, якій служать, робила те ж саме.
6. Самоправедне служіння вибирає, кому служити, а кому — ні.
7. Самоправедне служіння здійснюється лише тоді, коли є бажання.
8. Самоправедне служіння є нечуйним.
9. Самоправедне служіння бажає слави собі.

Б. Фарисеї регулярно вдавалися до цього типу служіння

II. ПРАВДИВА СЛУЖБА

- A. Істинний слуга радо приймає будь-яку можливість для служби
- Б. Правдивий слуга радо вітає потаємність
- В. Правдивий слуга може служити ворогам точно так само, як друзям; сильним — так само, як слабким; важливим — так само, як і нікчемам
- Г. Правдивому слугі для служби не потрібен «правильний настрій»
- Д. Правдива служба є постійною
- Е. Правдивий слуга може утриматися від служби так само легко, як і виконати її, не відчуваючи якогось дискомфорту
- Ж. Правдивий слуга тихо дбає про потреби інших

ПІДСУМОК

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

ВСТУП

Якби хтось попросив вас описати, у чому полягає роль справжнього слуги, що б ви сказали? Якби це мала бути розгорнута відповідь, то в ній, напевно, розкривалося б, чим є і чим не є служба. Ісус у Своєму вченні дав нам опис того, що таке служба. На сторінках усіх Євангелій ми бачимо, що одні вчинки та слова Ісус засуджував, а інші — хвалив. Чим же вони відрізнялися? На що Ісус звертав увагу? Відповідь ми знаходимо у Луки 18:9–14: «⁹ А для деяких, що були себе певні, що вони ніби праведні, і за ніщо мали інших, Він притчу оцю розповів. ¹⁰ Два чоловіки до храму ввійшли помолитись, один фарисей, а другий був митник. ¹¹ Фарисей, ставши, так молився про себе: Дякую, Боже, Тобі, що я не такий, як інші люди: здиришки, неправедні, перелюбні, або як цей митник. ¹² Я пощу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що тільки надбаю! ¹³ А митник здалека стояв, та й очей навіть звести до неба не смів, але бив себе в груди й казав: Боже, будь милостивий до мене грішного!... ¹⁴ Говорю вам, що цей повернувся до дому свого більш виправданий, аніж той. Бо кожен, хто підноситься, буде понижений, хто ж понижється, той піднесеться».

У чому полягала різниця між цими двома людьми? Одного переповняло самоправедне служіння, а інший робив перші кроки на шляху правдивого слуги. Розгляньмо ж, чим є самоправедне служіння, та придивімося до власного життя. На кожному кроці запитуйте себе: «Чи це я?» Якщо так, то визнайте перед Богом свій гріх та прийміть рішення перед Ним змінювати своє серце так, щоб воно ставало дедалі більше серцем слуги.

I. САМОПРАВЕДНЕ СЛУЖІННЯ

A. Визначення

Самоправедне служіння можна визначити як служіння, яке людина чинить для себе. Це надзвичайно спрощене визначення. Але з огляду на те, що серед сучасних християн це проблемне явище є надзвичайно поширеним, ми подаємо ширше визначення, яке містить дев'ять підпунктів.

У цих підпунктах вимальовується таке визначення самоправедного служіння.

1. Служіння, яке здійснюється для того, щоб справити враження на інших та бути задоволеним собою.

Пам'ятайте про те, що наразі ми говоримо про самоправедне служіння. Ми так часто бажаємо справити добре враження на інших людей. Часто нас хвилює те, що подумають інші, а не те, що подумає Бог. Ми прагнемо визнання та похвали за зроблене. Коли ми робимо подарунки, нас нерідко хвилює те, що нам було б приємно подарувати, а не те, що було б приємно отримати тій людині, якій ми щось даруємо. Ми не можемо натішитися власними подарунками: «А ти бачив? Бачив? Ось тут, зауваж, є таке, а ось тут — таке. А ще воно ось так-от робить! Правда ж, гарно? Мені так сподобалося, і подумалося, що тобі, певно, теж сподобається! Тобі ж подобається?» Цим ми просто змушуємо отримувача сказати: «Так! Дуже, дуже гарно. Мені теж подобається. Щиро дякую». Ну що, задоволені? Тепер вам добре?

2. Самоправедне служіння під враженням від «великих справ».

Чимало євангелізаційних заходів зосереджуються навколо того, що це має бути «велика справа», але не приносять довготривалих плодів. Дуже багато братів-християн у нашій країні бажають займатися «великими справами». Їх не цікавить просто розмова з нехристиянами чи проведення малої групи раз на тиждень, щоб за рік вісім осіб прийшло до спасіння. Ні, їм цікаво залучати якомога більше людей до роботи, їм цікаво просити грошей, орендувати стадіон та запросити євангеліста Біллі Духовно-Перемозького на один вечір. «Велика справа» — це так приємно. Тепер вони можуть сказати: «Ми євангелізували своє місто!»

3. Самоправедне служіння прагне нагороди.

Іноді чуєш таке: «Я займаюсь надзвичайно важливим служінням в Україні, одним із найважливіших. Тут величезні відстані між містами, а дороги не найкращої якості. Потрібно, щоб ви попеклися про машину для мене. Зрештою, це ж для Божого слуги». Або таке: «Коли моя дружина допомагає мені у служінні, вона має отримувати за це гроші. Ви ж знаєте, що Павло казав про підтримку християнських служителів». Або таке: «Оскільки мені доводиться так багато їздити для здійснення цього служіння і жертвувати часом, який я міг би проводити зі своєю сім'єю, мені потрібно більше платити, щоб якимось чи компенсувати». Або буває таке, що ми зробили якусь важку чи неприємну роботу, наприклад, вимили туалет, і нам хочеться, щоб хтось прийшов і віддячив хоча б словом: «Зараз туалет — це просто краса! Дякую, що так гарно вимили!» Можливо, ми не завжди прагнемо великої нагороди, але нерідко спотикаємося на таких дрібничках.

4. Самоправедне служіння бажає бачити результати.

Можливо, і я в такому винен. Можливо, коли я потраплю на небо, Бог мені скаже: «Аврааме, все, що ти зробив, ґрунтувалося на самоправедності, тобі просто хотілося бачити багато результатів». Мені важко жити, якщо я не бачу результатів. Але що тоді сказати про місіонерів, які двадцять років пропрацювали серед мусульман і за весь час не бачили жодного навернення? Можливо, Бог скаже: «Аврааме, бачиш, скільки тут зібралося люду? Іди стань позаду. У Мене тут є місіонер, який працював серед мусульман, Я приготував для нього чудове місце». У Біблії сказано, що людське серце найлукавіше над усе та невігойне, хто пізнає його? Я належу до тих людей, які мають глибоку потребу бачити якийсь поступ, якісь події. Бачити результати! Я намагаюсь віддати цю потребу Богові. Чимало зусиль іде на те, щоб віддати це бажання Богові, але я не досяг цього на 100 %.

5. Самоправедне служіння бажає, щоб людина, якій служать, робила те ж саме.

Ми ще досі говоримо про визначення. Ви починаєте розуміти, що таке самоправедне служіння. Коли ми щось робимо для якоїсь людини, а вона нічого не робить для інших, у нас з'являється відчуття нездійснених очікувань. А чому це ця людина нічого не робить? Я їй допомагаю весь час, але ви гляньте, як вона поводить себе зі своїми сусідами! Вона для них нічого не робить! Або так: «Я

їй підладнала одержу, а вона могла б своїх дітей пообштопувати!» Такі зауваження вказують на те, що ми не пізнали, що таке свобода слуги. Ми так реагуємо, бо насправді служимо не для того, щоб послужити, а для того, щоб якимось чином помінати життя інших.

6. Самоправедне служіння вибирає, кому служити, а кому — ні.

Починається день. У вас у переліку справ на сьогодні записано: «Комусь сьогодні послужити». Ви вибираєте собі людину. І ви кажете собі: «Я допоможу ось цьому», або «Мені її жаль, тому я щось для неї зроблю». Або кажете так: «Ні, цьому я не хочу допомагати, я зараз маю справи». Що це означає? Що контроль належить вам, начальник — ви. Але якщо ви справді маєте бажання бути слугою, то служитимете всім, кого Бог пошле до вас у цей день. Ви навчитеся розрізняти голос Святого Духа та коритися Йому, коли Він вам казатиме комусь послужити.

7. Самоправедне служіння здійснюється лише тоді, коли є бажання.

Ви дивитеся на свій список: «Так, дружина просить мене доглянути за дітьми сьогодні з сьомої до восьмої вечора, але ж я саме тоді мав готуватися до проповіді. Я їй скажу, щоб перенесла свою зустріч. За дітьми я подивлюся з восьмої до дев'ятої, але час підготовки до проповіді міняти не можу!» Ви виконаєте прохання лише тоді, коли самі захочете. Коли є настрій і коли є зайвий час. Чи коли вам зручно, чи коли люди з церкви будуть розповідати свідчення про зроблене вами, чи коли воно буде корисним для служіння. Ось чому така праця є самоправедною — вами більше керують власні інтереси, ніж потреби інших людей.

8. Самоправедне служіння є нечуйним.

Заходите ви до когось у кімнату і кажете: «А цій квітці треба більше світла. Я переставлю ближче до вікна, гаразд?» — хапаєте горщик з квіткою та несете до вікна. Або висловлюєте якесь інше зауваження, наприклад: «Було б значно краще, якби ця картина висіла біля шафи». Але це питання смаку, навіть якщо ви й умієте зі смаком прикрасити оселю. Ви берете і вішаєте її на інше місце. Вам здавалося, що так краще, а значить, ви зробили добру справу. Ваш добрий смак підказав вам, що так виглядатиме краще, але, можливо, людина зовсім цього не хотіла. Самоправедне служіння дуже часто виявляється нечуйним.

Уявімо, підійшов до вас лідер та попросив йому допомогти. Коли вам виходило, ви обдарували його своєю присутністю. Але, щойно прийшовши, ви почали помічати, що він усе робить неправильно. І ви починаєте детально зупинятися на його помилках. Ви починаєте його критикувати. І весь час, поки ви були з ним, ви йому так сильно «допомагали», що не встигли навіть довідатися, якої допомоги він від вас чекає. На вашу думку, чи прийде ця людина ще коли-небудь до вас просити про допомогу?

9. Самоправедне служіння бажає слави собі.

«Сьогодні я провідав одну бабусю, а як виходив, то одразу помітив, як я гарно в неї прибрав». Відчувається немовби потреба забрати собі трохи слави, трохи визнання. Можливо, ви запитуєте в інших: «Я добре впорався?» Пам'ятаю, був один лідер, він постійно допитувався: «Ну як у мене вийшло? Добре я впорався? Успішно? Люди залишилися задоволені? Хтось на щось скаржився?» На початку, коли він це лише чився, це здавалося нормальним. Але згодом він став лідером, проте продовжував ставити ті ж самі запитання. Щоразу, коли проводилася якась зустріч, ця людина відразу ж питала: «Ну як я впорався?» Поступово я зрозумів, що його цікавить здобуття особистої слави. Подумайте про те, що робиться у вашому серці. Служіння може нести із собою якийсь елемент слави. Ось станете ви авторитетною особою, відповідальною за служіння в цілій області. Приємно ж, правда? Ось чому так важливо поміркувати над цими істинами.

Б. Фарисеї регулярно вдавалися до цього типу служіння

Ми можемо знову і знову перечитувати про те, як це робили фарисеї. Найсмійніше, що обманути Ісуса їм не вдавалося ніколи. Один фарисей підійшов до Нього і питає: «Господи, що у Старому Заповіті найважливіше?» Ісус відповів: «Люби Бога та люби ближнього». А той Йому каже: «Ти відповів правильно» — на що Ісус фарисеєві: «Недалеко ти від Божого Царства». Ісус знав, що це добрий фарисей, бо він розпитував щиро.

А про інших ми читаємо, що вони любили довгі шати. Коли працюєш у селі, доводиться порати худобу і робити багато чого іншого. Хіба для такої роботи годиться довга свитка аж до самої землі? Ні! У людей, яким доводиться багато фізично працювати, верхня одержу коротка, щоб поли не волочилися по грязюці. Молода жінка, яка ледь не навшпиньки ходить лише з дому в офіс, може носити пальто,

яке майже підмітає тротуар. Коли ж доводиться сідати в автобус, вона піднімає поли пальта, але воно все одно встигає забруднитися. Цікаво, правда? Так робилося у часи Ісуса, і так досі робиться тут у нас. Фарисеї любили вбиратися у довгі шати. Вони любили хизуватися своїми десятинами: «Скільки тут головок капусти? Ага, значить дві треба віддати Богові!» Вони любили довгі гарні молитви. Чи казав Ісус, що вони роблять щось погане? Ні! Він казав: «Усе це слід робити, але ваше ставлення мусить бути зовсім іншим».

Вони все це робили для самоправедності. Фарисеї дійсно думали, що завдяки своєму вбранню, своїм молитвам, своїм добрим справам вони були праведнішими за всіх інших! Багато з того, що здійснюється у сфері християнського служіння, є самоправедністю. Це не означає, що саме служіння є поганим чи його не варто здійснювати. Варто. Воно потрібне, його потрібно звершувати, але ставлення має бути зовсім іншим.

Ставлення — це важлива складова частина будь-якої справи, і вам, керівникам церковних служб, слід про це пам'ятати. Буває, звертаєш увагу на якусь дію, і всередині стає якось трохи незручно. Коли таке стається, нагадайте собі повернутися до цього через три місяці. Якщо та дія була не повністю чиста, зазвичай це виявиться. Для Христа зводяться величні церкви, але чи дійсно для Христа? Можливо, до певної міри велич церкви потрібна була для престижу пастора? А що можна сказати про вас? Що можна сказати про ваше серце? Чи набули ви серце слуги? Чи ви, можливо, маєте повну впевненість, що ви достатньо праведні? Чи намагаєтеся ви своїми вчинками переконати інших людей у власній праведності? Чи розмовляли ви останнім часом про це з Господом? Чи знаєте ви, що таке правдива служба?

II. ПРАВДИВА СЛУЖБА

Тепер, коли ми розглянули самоправедне служіння, подивімося, що таке правдива служба. Завдяки такому розгляду теми істинної служби, коли до уваги береться і те, чим вона не є, і те, чим вона є, можна скласти значно повніше уявлення. Нижче подані кілька характерних рис правдивої служби. Ми розглянемо сім пунктів.

А. Істинний слуга радо приймає будь-яку можливість для служби

Я знову і знову вражаюся тому, як моя дружина, як дружини в інших сім'ях не втомлюються питати: «Може, зробити кави? Може, поставити чайник?» А я собі думаю, ну звідки у них беруться сили постійно служити? Це ж можна втомитися постійно питати, чи мені щось треба. Чоловіки, Бог жінок обдарував такою чудовою рисою, просто неймовірною! Чоловіки зазвичай кажуть: «Дай спокій, не стій над душею, я мушу доробити». А жінки весь час питають: «Що для тебе зробити? Чим тобі допомогти? Може, тобі ще щось треба?» Дуже часто я просто вражаюся. І мені цікаво, ну хіба їй не хочеться сісти, почитати якусь книжку години зо дві, забувши про мене і про всіх інших? Але вона тішиться з можливості послужити, навіть коли її службу я не завжди вмію оцінити. І чомусь мені думається, що й інші чоловіки на мене трохи схожі тим, що теж іноді забувають належно подякувати. Але чи знаєте ви, що щиро сказати «спасибі» — це теж служба?

І ще я зауважив, як жінки часто не роблять жодної різниці між тим, кому і коли вони служать. Виносять з кухні суп, і щоразу я бачу, як жінки з різних груп відразу ж беруться допомагати його розносити. А могли б собі сидіти та думати: «Мене сюди запросили, і так добре, що не треба вставати і розносити суп». Проте здається, що у них на думці нічого такого немає. Для них це здається нормальним, для них природно допомагати іншим. Вони просто радо вітають кожну можливість. Це і є правдива служба. Правдивий слуга, який здійснює правдиву службу, береться до справи, навіть і не замислюючись про неї. Така людина не вираховує собі: «А чи варто допомогти Кості, чи, може, краще допомогти Міші?» Правдиві слуги радо вітають кожну можливість.

Б. Правдивий слуга радо вітає потаємність

Якщо служба може бути здійснена непомітно, слуга радіє. Наприклад, я одружився більш ніж 30 років тому. Щодня я їм тричі на день, тобто за весь цей час споживав їжу більше 30 тисяч разів. А тепер спробуйте уявити, що Діана підходить до мене і каже: «А ти уже в якійсь своїй лекції розповідав, скільки разів я для тебе готувала?» Їй таке навіть на думку не спаде. Якби їй навернулася на очі одна з моїх лекцій, де я щось про неї кажу, то вона, напевно, сказала б мені: «Навіщо це?» Різниця між

самоправедним служінням та правдивою службою полягає у тому, що самоправедне служіння прагне отримати собі якусь славу. Воно бажає визнання, а істинна служба не має потреби, щоб хтось довідався про вчинене добро. Вона робиться для Божої слави, і тому їй мила потаємність.

В. Правдивий слуга може служити ворогам точно так само, як друзям; сильним — так само, як слабким; важливим — так само, як і нікчемам

Якщо ви бажаєте комусь допомогти, робіть це зараз. Не чекайте, поки до вас підійде якась важлива людина. Просто будьте слугою для тих, хто вас оточує. Виявляйте приязність, коли є потреба. Чому важливо, щоб ви це робили? Ісуса знали за приятеля грішникам. Можливо, ви займаєтеся організацією нової церкви, і через кілька місяців вам потрібно буде їхати звідти, де ви працювали. Чи знатимуть вас за приятеля грішників? Цілком можливо, що це найважливіше словосполучення. Ісусові не доводилося докладати занадто зусиль, щоб знайти послідовників. У Нього не було проблем здобути увагу людей. «Ісусе, Ти нас сьогодні годуватимеш? Тоді гаразд, я готовий хоч цілий день слухати. Як не крути, це легше, ніж працювати». Справжній слуга може служити ворогам так само, як і друзям. Мені здається, що про себе я не можу такого сказати. Якби у мого ворога була потреба, я, напевно, подумав би: «Так, я знаю, що цього вчить Біблія, а я хочу бути добрим християнином». Але послужити ворогу мені буде не так просто, як послужити другові. У Діани таких думок не виникало б. Вона просто приготувала б поживу та віддала б її якій завгодно людині.

Г. Правдивому слугі для служби не потрібен «правильний настрій»

Чи бували ви у ситуації, коли запитуєте когось: «Ти чому цього не зробив?» — а у відповідь чуєте: «Якось не було настрою» або «Якось не спало на думку». Правдивий слуга не чекає настрою. Він служить автоматично. Правдивий слуга завжди відкритий до можливості послужити. Подивіться на Ісуса. Хіба Він відганяв тих, хто Його вишукував? Ні! Він докоряв учням за те, що ті відганяли від Нього матерів із дітьми! Він був готовий служити навіть попри втому чи голод. Він не зважав на те, чи був у Нього настрій служити, а служив у будь-якому випадку. Саме про це й мова.

У цій лекції чимало різних складових частин. Можливо, її варто було б перерахувати раз на місяць чи хоча б раз на квартал упродовж цілого року, щоб добре засвоїти різні аспекти того, що означає бути слугою, і щоб служба стала для вас такою справою, над якою не доводиться замислюватися. Якщо ви влітку будете застосовувати те, що розглядалося в цій лекції, то до осені принаймні дещо ввійде вам у звичку.

Д. Правдива служба є постійною

Це спосіб життя. Сутність роботи Нове життя церквам полягає у підготовці нових лідерів. Ця робота може стати способом життя, але, якщо все взяти до уваги, вона є лише вашим служінням. Служба, життя слуги — ось що має бути вашим способом життя. Служба повинна зробитися частиною вашого характеру, вона має поєднати любов, терпіння та інші чесноти. Служінням можна займатися рік чи два, а потім робити щось інше, а життя слуги — це інше. А це значить, що його треба вчитися, його треба плекати у серці, щоб воно стало постійним способом життя. Якщо ж у серці його немає, то й у вчинках його не стане через пів року чи рік. Служба — це те, що ми маємо набути як християнську чесноту.

Е. Правдивий слуга може утриматися від служби так само легко, як і виконати її, не відчуючи якогось дискомфорту

Самоправедне служіння каже: «Дозвольте, я це зроблю. У мене це добре виходить!» А правдивій службі нема потреби себе виставляти, а тому правдивий слуга робить щось не тому, що конче мусить це зробити. Робить не через те, що думає: «Це ж треба працювати, треба обов'язково братися до справи». Тут таке розуміння: «Якщо є потреба, то звісно. А як не треба, то й добре. Хтось уже зробив до мене, і це прекрасно!» Правдивий слуга приймає служіння іншої людини без жодних образ чи шукання власної вигоди і далі продовжує смиренно шукати можливості послужити іншим.

Ж. Правдивий слуга тихо дбає про потреби інших

Це ще одна чудова риса, яка притаманна дружинам і матерям. Матері знають про потреби своїх дітей ще навіть до того, як діти ці потреби відчують. Дитя заходить до хати, а мама вже приготувала бутерброд і гарячий чай. «А звідки ти знала, що я голодний?» Розумна, любляча, турботлива мати знає, що діти бавилися на дворі, а невдовзі повернуться до хати і будуть хотіти їсти й пити. Правдивий слуга непомітно і тихо турбується про потреби інших людей. Завдяки цій особливості правдива служба стає основою для інших служінь. Це така риса, завдяки якій людина готова сказати: «Знаєте, Ви просили мене про пораду, ми могли б поговорити завтра ввечері. Вам не обов'язково приходити до мене, я можу прийти до Вас. Зараз холодно, навіщо Вам іти? Я прийду сам». Служба — це не виконана справа, а ставлення людини, це життєва позиція, з якою живе слуга. Сьогодні до мене зранку підійшла Марічка і каже: «Я тут принесла води та кілька чашок». Я її про це не просив, але, звісно, це було потрібно, і я собі думав, кого б то попросити. А просити й не довелося. Марічка бажала про нас потувуватися. Слава Богові за правдиву службу.

ПІДСУМОК

Чи розумієте ви відмінність між самоправедним *служінням* та правдивою *службою*? Служіння — це те, що ми робимо для когось іншого, це дія, спрямована на допомогу іншій людині. Але служити людина може і з позитивним, і з негативним ставленням, за служіння можна навіть отримувати гроші. Як не прикро, наше ставлення до служіння часто виявляється самоправедним, у ньому немає розуміння нашої власної нікчемності. Коли ж людина є правдивим слугою, вона розуміє, яка це велика честь — показувати у своїй службі Христову любов та Його риси. Сутність правдивої служби — це ставлення людини, а не сама дія, не самі вчинки.

Правдива служба — це значно більше, ніж зроблена справа. Це ставлення, слова, погляд, дотик. Це все те, що підносить іншу людину. Дослідіть своє серце. Бути самоправедним дуже легко, особливо у тому випадку, коли ви вже маєте вести за собою інших. Тоді дуже легко з'являється думка, що ви кращий за інших, що ви робите більше, ніж вони. Але ніколи не можна порівнювати себе з іншими — лише з Христом. Чи є я правдивим слугою, як Христос? Чи я, можливо, обманюю себе і глибоко в серці я насправді фарисей? Потрібно молитися і просити Бога показати вам ваше єство, викоренити з вас весь егоїзм і зробити вас справжнім слугою, який іде слідами найбільшого Слуги з усіх — Ісуса Христа. Потратьте час обіду або ввечері на молитву та розважання.

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію у роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Чи розумієте ви відмінність між самоправедним *служінням* та правдивою *службою*? Служіння — це те, що ми робимо для когось іншого, це дія, спрямована на допомогу іншій людині. Але служити людина може і з позитивним, і з негативним ставленням, за служіння можна навіть отримувати гроші. Як не прикро, наше ставлення до служіння часто виявляється самоправедним, у ньому немає розуміння нашої власної нікчемності. Коли ж людина є правдивим слугою, вона розуміє, яка це велика честь — показувати у своїй службі Христову любов та Його риси. Сутність правдивої служби — це ставлення людини, а не сама дія, не самі вчинки.

Правдива служба — це значно більше, ніж зроблена справа. Це ставлення, слова, погляд, дотик. Це все те, що підносить іншу людину. Дослідіть своє серце. Бути самоправедним дуже легко, особливо у тому випадку, коли ви вже маєте вести за собою інших. Тоді дуже легко з'являється думка, що ви кращий за інших, що ви робите більше, ніж вони. Але ніколи не можна порівнювати себе з іншими — лише з Христом. Чи є я правдивим слугою, як Христос? Чи я, можливо, обманюю себе і глибоко в серці я насправді фарисей? Потрібно молитися і просити Бога показати вам ваше єство, викоренити з вас весь егоїзм і зробити вас справжнім слугою, який іде слідами найбільшого Слуги з усіх — Ісуса Христа.

Щоб це було легше здійснити, протягом наступних двох тижнів укінці кожного дня переглядайте запропонований нижче перелік та аналізуйте, наскільки вам вдалося послужити у прожитий день. Записуйте свої висновки у зошит. Відводьте час для розмірковування та молитви про те, як стати кращим слугою. Обов'язково будьте абсолютно відвертими у своїх відповідях. По завершенні цих двох тижнів перегляньте

записані висновки та відведіть трохи більше часу для молитви та роздумів про правдиву службу. Будьте готові на наступній зустрічі розповісти іншим про те, що ви дізналися про роль слуги у своєму житті.

Самоправедне служіння

1. Служіння, яке здійснюється для того, щоб справити враження на інших та бути задоволеним собою.
2. Самоправедне служіння під враженням від «великих справ».
3. Самоправедне служіння прагне нагороди.
4. Самоправедне служіння бажає бачити результати.
5. Самоправедне служіння бажає, щоб людина, якій служать, робила те ж саме.
6. Самоправедне служіння вибирає, кому служити, а кому — ні.
7. Самоправедне служіння здійснюється лише тоді, коли є бажання.
8. Самоправедне служіння є нечуйним.
9. Самоправедне служіння бажає слави собі.

Правдива служба

1. Раде приймання будь-якої можливості для служби.
2. Раде приймання потаємності.
3. Правдивий слуга може служити ворогам точно так само, як друзям; сильним — так само, як слабким; важливим — так само, як і нікчемам.
4. Правдивому слугі для служби не потрібен «правильний настрій».
5. Правдива служба є постійною.
6. Правдивий слуга може утриматися від служби так само легко, як і виконати її, не відчуваючи якогось дискомфорту.
7. Правдивий слуга тихо дбає про потреби інших.